

Dato	9. januar 2014
Dok.nr.	
Sagsnr.	14/216
Ref.	gelo/bera

Juridisk vurdering af Varde Kommunes afgørelse af 17. december 2013

Folkeoplysningsloven

Dette notat er lavet i anledning af klage af den 7. januar 2014 fra Blåvandshuk Folkedanserforening over Varde Kommunes afgørelse af den 17. december 2013, hvor det er meddelt, at kommunen ikke kan yde støtte efter folkeoplysningsloven på baggrund af indmeldte elever fra børnehaveklasser.

Det fremgår af folkeoplysningsloven, at loven med respekt for forskellige holdninger skal sikre offentlige tilskud m.v. til den frie folkeoplysende virksomhed, der bygger på fællesskab og de enkelte initiativtageres idégrundlag, og at kommunalbestyrelsen skal sikre rammerne for, at børn, unge og voksne kan etablere og tage del i den frie folkeoplysende virksomhed.

En folkeoplysende forening er en forening, der tilbyder frivilligt folkeoplysende foreningsarbejde, og kommunalbestyrelsen kan yde tilskud under forudsætning af deltagerbetaling. Der er ikke nævnt noget om, hvem der skal stå for deltagerbetalingen, og loven udelukker ikke, at en skole betaler deltagergebyr (hvis skolen efter andre regler lovligt kan betale gebyret).

Der ydes pligtmæssigt tilskud til aktiviteter for børn og unge under 25 år.

Formelt set er betingelserne således til stede for, at Blåvandshuk Folkedanserforening kan ansøge om tilskud efter folkeoplysningsloven på baggrund af alle deltagende/medlemmer af foreningen, herunder eleverne fra børnehaveklasserne.

En skoles kollektive indmeldelse af børnehaveklasseelever og betaling af deltagergebyr for aktiviteter i skoletiden kan ikke betragtes som værende i overensstemmelse med formålet med reglerne om folkeoplysning og tilskud hertil, dvs. den frie folkeoplysende virksomhed, hvor hver enkelt deltager af egen interesse og lyst deltager i og betaler for en sådan aktivitet, som understøttes af kommunen. Argumentationen, der er anvendt i sagen om Idræt om Dagen, jfr. Folkeoplysningsudvalgets beslutning af den 14. december 2011, er i den forbindelse overbevisende. Det er imidlertid svært at angive en 100 % juridisk holdbar argumentation, fordi der ikke kan henvises til en bestemt §, og heller ikke til praksis, afgørelser lovforarbejder mv., og særligt når de formelle krav er opfyldt. Men konsekvenserne ved at imødekomme klager kan være uhensigtsmæssige i andre situationer, hvor en skole ”køber” aktiviteter, teaterforestillinger o.lign. hos foreninger.

Dertil kommer, at den aktivitet, som Folkedanserne forestår, er en del af skolens undervisning. Undervisning i folkeskoleregi henhører under folkeskoleloven, og aktiviteter i foreningsregi henhører under Folkeoplysningsloven. Eleverne er forpligtede til at deltage, og så kan der kun være tale om, at dette er en del af den undervisning, som skolen er forpligtet til at give eleverne. Kommunen godkender ikke aktiviteter som lektiecafé og modersmålsundervisning som folkeoplysende aktiviteter, fordi det er undervisning, der henhører under en anden lovgivning. Disse aktiviteter foregår meget ofte i etniske foreninger, og

foreningerne bliver gjort opmærksom på, at denne del ikke er tilskudsberettiget, og at de ej heller kan søge medlemstilskud til de børn der kun deltager i denne del.

Retsstillingen er således uafklaret.

